

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P9_TA(2021)0147

A digitális gazdaság adóztatása: OECD-tárgyalások, a digitális társaságok adóügyi illetősége és egy esetleges európai digitális adó

Az Európai Parlament 2021. április 29-i állásfoglalása a digitális gazdaság adóztatásáról: OECD-tárgyalások, a digitális vállalkozások adóügyi illetősége és egy esetleges európai digitális adó (2021/2010(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 113. és 115. cikkére,
- tekintettel az Európai Tanács 2020. október 1–2-i¹ és 2020. július 21-i² következtetéseire,
- tekintettel az Ecofin-Tanács 2020. november 27-i következtetéseire³,
- tekintettel a Bizottság elfogadásra váró javaslataira, különösen a közös társaságadó-alapról, a közös összevont társaságiadó-alapról szóló javaslatra⁴, és a digitális gazdaság adóztatásáról szóló intézkedéscsomagra⁵, valamint a Parlament e javaslatokról alkotott álláspontjaira,
- tekintettel az „Úton a hatékonyabb és demokratikusabb uniós adópolitikai döntéshozatal felé” című, 2019. január 15-i bizottsági közleményre (COM(2019)0008),

¹ <https://www.consilium.europa.eu/media/45921/021020-euco-final-conclusions-hu.pdf>

² <https://www.consilium.europa.eu/media/45139/210720-euco-final-conclusions-hu.pdf>

³ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13350-2020-INIT/en/pdf>

⁴ Javaslat a közös társaságiadó-alapról szóló tanácsi irányelvre, 2016. október 25. (COM(2016)0685) és javaslat a közös összevont társaságiadó-alapról (KÖTA) szóló tanácsi irányelvre, 2016. október 25. (COM(2016)0683).

⁵ Az intézkedéscsomag magában foglalja az „Elérkezett az idő a digitális gazdaságra vonatkozó modern, méltányos és hatékony adóztatási keret létrehozására” című, 2018. március 21-i bizottsági közleményt (COM(2018)0146), a jelentős digitális jelenlétre kivetendő társasági adóra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2018. március 21-i javaslatot (COM(2018)0147), az egyes digitális szolgáltatások nyújtásából származó bevételek után fizetendő digitális szolgáltatási adó közös rendszeréről szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2018. március 21-i javaslatot (COM(2018)0148) és a jelentős digitális jelenlétre kivetendő társasági adóról szóló, 2018. március 21-i bizottsági ajánlást (C(2018)1650).

- tekintettel az „Európa digitális jövőjének megtervezése” című, 2020. február 19-i bizottsági közleményre (COM(2020)0067),
- tekintettel a helyreállítási tervet támogató igazságos és egyszerű adózásra irányuló cselekvési tervről szóló, 2020. július 15-i bizottsági közleményre (COM(2020)0312),
- tekintettel a feltételes adómegállapításokkal és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekkel foglalkozó különbizottság (TAXE bizottság) által javasolt feltételes adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekről szóló, 2015. november 25-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a feltételes adómegállapításokkal és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekkel foglalkozó különbizottság (TAXE2 bizottság) által javasolt feltételes adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekről szóló, 2016. július 6-i állásfoglalására²,
- tekintettel a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, a pénzmosás, adókikerülés és adókijátszás tekintetében az uniós jog állítólagos megsértésének és az annak alkalmazása során állítólagosan elkövetett hivatali visszaadásoknak a kivizsgálásával foglalkozó vizsgálóbizottság (PANA bizottság) által a pénzmosással, adókikerüléssel és adókijátszással kapcsolatban végzett vizsgálatot követően a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, 2017. december 13-i ajánlására³,
- tekintettel a pénzügyi bűncselekményekről, az adókijátszásról és az adókikerülésről szóló, a pénzügyi bűncselekményekkel, adókijátszással és adókikerüléssel foglalkozó különbizottság (TAX3) által javasolt, 2019. március 26-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a fent említett parlamenti állásfoglalások nyomán a Bizottság által elfogadott nyomonkövetési intézkedésekre⁵,
- tekintettel „A digitalizáció hatása a nemzetközi adóügyekre: Kihívások és megoldások” című tanulmányára⁶,
- tekintettel a G20-ak/OECD adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással foglalkozó átfogó keretrendszerének 2015. októberi átfogó cselekvési tervére, és különösen annak a digitalizációból eredő adóügyi kihívásokról szóló 1. intézkedésére,

¹ HL C 366., 2017.10.27., 51. o.

² HL C 101., 2018.3.16., 79. o.

³ HL C 369., 2018.10.11., 123. o.

⁴ HL C 108., 2021.3.26., 8. o.

⁵ A társaságiadó-politikák Európai Unión belüli átláthatóvá tételével, összehangolásával és közelítésével és a TAXE állásfoglalásaival kapcsolatos 2016. március 16-i közös nyomon követés, a TAXE2 állásfoglalásának 2016. november 16-i nyomon követése, a PANA ajánlásának 2018. áprilisi nyomon követése és a TAXE3 állásfoglalásának 2019. augusztus 27-i nyomon követése.

⁶ Hadzhieva, E., A digitalizáció hatása a nemzetközi adóügyekre: Kihívások és megoldások, Európai Parlament, Belső Politikák Főigazgatósága, A. (Gazdaságpolitikai, Tudománypolitikai és Életminőségi) Tematikus Főosztály, 2019. február

- tekintettel a G20-ak/OECD átfogó keretrendszere „A digitalizációból eredő adóügyi kihívások” című, 2018-ban elfogadott időközi jelentésére, valamint a gazdaság digitalizációjával járó adóügyi kihívások konszenzusos megoldásának kidolgozására irányuló, 2019 májusában elfogadott munkaprogramjára,
 - tekintettel a G20-ak/OECD átfogó keretrendszere által 2020 októberében elfogadott nyitónyilatkozatra és az első pillérre és a második pillérre vonatkozó tervekről szóló jelentésekre, valamint az OECD titkársága által elvégzett és ehhez csatolt gazdasági elemzés és hatásvizsgálat eredményeire,
 - tekintettel a G7, a G8 és a G20 nemzetközi adózási kérdésekben tartott csúcstalálkozóinak eredményeire,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek nemzetközi adóügyi együttműködési szakértői bizottsága által a gazdaság digitalizációjához kapcsolódó adóügyi kihívásokkal kapcsolatban végzett folyamatban lévő munkára,
 - tekintettel a digitális illetékről szóló, 2021. január 14-i bizottsági bevezető hatásvizsgálatra (Ares(2021)312667),
 - tekintettel a „Méltányos adózás a digitalizált és globalizált gazdaságban: BEPS 2.0” című, 2019. december 18-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0103/2021),
- A. mivel a jelenlegi nemzetközi társaságiadó-szabályok olyan elveken alapulnak, amelyeket a XX. század elején dolgoztak ki, és amelyek már nem felelnek meg az egyre inkább globalizált és digitalizált gazdaságnak, és így számos káros adózási gyakorlatot tesznek lehetővé, amelyek aláássák az államháztartást és a tisztességes versenyt;
- B. mivel e nemzetközi szabályok arányossága és kivitelezhetősége az OECD-tárgyalások keretében felülvizsgálat tárgyát képezi, biztosítandó az európai vállalatok versenyképességét az egyre inkább globalizált és digitalizált gazdaságban;
- C. mivel a gazdaság digitalizációja tovább súlyosbította a már meglévő problémákat, amelyek abból erednek, hogy a multinacionális vállalatok túlzott mértékben az immateriális javakra, például a szellemi tulajdonra hagyatkoznak;
- D. mivel a 2008–2009-es pénzügyi válságot, valamint a különböző adókijátszási, agresszív adótervezési és adókikerülési gyakorlatokkal kapcsolatban napvilágot látott információkat követően a G20-országok megállapodtak abban, hogy ezeket a kérdéseket az OECD szintjén, az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással (BEPS) kapcsolatos projekten keresztül, az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással (BEPS) kapcsolatos cselekvési terv létrehozása révén kezelik;

¹ Elfogadott szövegek: P9_TA(2019)0102.

- E. mivel az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos cselekvési tervnek számos tekintetben globális konszenzust tudott kialakítani az adócsalás, az agresszív adótervezés és az adókikerülés elleni küzdelemben; mivel ugyanakkor nem született megállapodás a gazdaság digitalizációja által okozott adóügyi kihívások kezeléséről, ami „Az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos 1. intézkedés – 2015. évi zárójelentés” című különálló jelentés elfogadásához vezetett;
- F. mivel a Parlament többször is felszólított a nemzetközi társaságiadó-rendszer reformjára az adókijátszás, az adókikerülés és a digitális gazdaság adóztatásával kapcsolatos kihívások kezelése érdekében;
- G. mivel a Bizottság 2018-ban két javaslatot terjesztett elő a digitális gazdaság adóztatásával kapcsolatban, köztük a digitális szolgáltatási adó (dsza) bevezetését jelentő rövid távú ideiglenes megoldásról, valamint a jelentős digitális jelenlétet a társasági adózás kapcsolataként meghatározó, a dsza helyébe lépő hosszú távú megoldásról; mivel a Bizottság 2016. október 25-én javaslatot nyújtott be a közös összevont társaságiadó-alapról (KÖTA) szóló tanácsi irányelvre (COM(2016)0683); mivel a Parlament támogatta ezeket a javaslatokat, de azokat a Tanács nem fogadta el, ami arra kényszerítette néhány tagállamot, hogy egyoldalúan vezesse be a digitális szolgáltatási adót;
- H. mivel a tagállamok által eltérő adózási szabályok és kritériumok mellett bevezetett, nem összehangolt és különálló digitális szolgáltatási adók növelik az egységes piac szétagoltságát, nagyobb adózási bizonytalanságot okoznak, és az európai szintű közös megoldáshoz képest kevésbé hatékonyak;
- I. mivel a tagállamok által egyoldalúan meghozott intézkedések növelik a nemzetközi kereskedelmi jogviták kockázatát, ami a digitális és a nem digitális vállalkozásokat egyaránt érintheti az egységes piacon;
- J. mivel a G20-ak pénzügyminiszterei által 2017 márciusában adott megbízásnak megfelelően és a munkaprogram 2019. májusi elfogadását követően, az OECD/G20-ak adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással foglalkozó átfogó keretrendszere a digitális gazdasággal foglalkozó munkacsoportján keresztül egy konszenzuson alapuló, két pilléren nyugvó globális megoldáson dolgozik: az első pillér az adóztatási jogok egy új nyereségfelosztási és a nexus-szabályok révén történő elosztására összpontosít, míg a második pillér az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos fennmaradó kérdésekkel foglalkozik, és intézkedéseket vezet be a minimális adószint biztosítása érdekében;
- K. mivel 2020. október 12-én a G20-ak/OECD átfogó keretrendszere közzétette az első pillérre és a második pillérre vonatkozó tervekkel kapcsolatos nyitónyilatkozatot és jelentéseket tartalmazó csomagot, amely a két pillér több szakpolitikai jellemzőjével, alapelvével és paraméterével kapcsolatos egységes nézeteket tükrözi, ugyanakkor azonosítja a még megoldandó politikai és technikai kérdéseket;
- L. mivel az elmúlt évek során a digitális szféra vezető multinacionális vállalatainak nyeresége jelentősen növekedett; mivel a Covid19-világjárványra válaszul bevezetett korlátozó intézkedések tovább gyorsították a digitális szolgáltatásokon alapuló gazdaságra való átállás tendenciáját, ami további hátrányt okozott a fizikai vállalkozásoknak, és elsősorban a kis és középvállalkozásoknak (kkv-knak); mivel

sürgős cselekvésre van szükség, figyelembe véve a G20-ak/OECD átfogó keretrendszerének azon célját, hogy az adóterhek igazságosabb elosztása irányába tett első jó lépésként 2021 júliusában lezárja tárgyalásait;

- M. mivel egy méltányos és hatékony adórendszer kulcsfontosságú az adócsalási és adókikerülési gyakorlatok megakadályozásához és az olyan megfelelő nemzetközi adóügyi jogszabályok kialakításához, amelyek kezelik az egyenlőtlenséget és garantálják a versenyképesség előfeltételeit jelentő biztonságot és stabilitást, valamint a vállalatok – különösen a kkv-k – közötti egyenlő versenyfeltételek megteremtését;
- N. mivel a gazdaság digitalizációja lehetővé tette, hogy a különböző ágazatokban működő kisvállalkozások mindenhol versenyképesebbé váljanak, és új ügyfeleket érjenek el; mivel a kisebb induló innovatív vállalkozásokat és a növekvő innovatív vállalkozásokat továbbra sem szabad terhelni a digitális gazdaság adóztatására vonatkozó uniós intézkedésekkel;
- O. mivel a digitális vállalkozások tartalmak létrehozására – különösen a felhasználói adatok felhasználásán és monetizálásán keresztül – nagymértékben építenek az immateriális javakra, és ez az értékteremtés nem jelenik meg a jelenlegi adórendszerekben; mivel ez a jelenség nem kapcsolja össze az értékteremtés helyét az adóztatás helyével;
- P. mivel a digitális gazdaság adóztatásáról szóló nemzetközi megállapodás vagy uniós rendelet hiánya akadályozza a versenyképesebb és a növekedést elősegítő üzleti környezet kialakulását a digitális egységes piacon;
- Q. mivel az Unió súlyos gazdasági válsággal szembesül, ezért korszerű adópolitikára van szükség, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy hatékonyabban és eredményesebben hajtsák be az egységes piacon folytatott tevékenységek után fizetendő adókat;
- R. mivel a tagállamoknak szorosan együtt kell működniük, és egységes, erős és ambiciózus álláspontot kell képviselniük a nemzetközi adóügyi tárgyalásokon;
- S. mivel a Tanács 2020. november 27-i következtetései rögzítik, hogy az Európai Tanács 2021 márciusában „értékelni fogja a digitális gazdaság adóztatása jelentette lényeges kérdéssel kapcsolatban végzett munkát”;
- T. mivel a G20-csoport pénzügyminiszterei 2021. április 7–8-án találkoztak és 2021. július 9–10-én találkoznak megint, és áttekintik az átfogó keretrendszerrel foglalkozó tárgyalások mindkét pillérét;

A gazdaság digitalizációjából eredő adóügyi kihívások kezelése

1. megjegyzi, hogy a jelenlegi nemzetközi adózási szabályok a XX. század elejére nyúlnak vissza, és az adóztatási jogok főként a vállalatok fizikai jelenlétén alapulnak; rámutat arra, hogy a digitalizáció és az immateriális javakra történő nagymértékű hagyatkozás nagyban megnövelte a vállalatok képességét arra, hogy jelentős üzleti tevékenységet folytassanak egy fizikai jelenlétet nélkülöző joghatóságon belül, és ezért az egyik joghatóságban befizetett adók már nem tükrözik az ott létrehozott értéket és nyereséget, ami adóalap-erőzióhoz és nyereségátcsoportosításhoz vezethet;

2. ebben az összefüggésben szorgalmazza a nagymértékben digitalizált multinacionális vállalatokra vonatkozó adóztatási jogok új és igazságosabb allokációját és az állandó üzleti telephely hagyományos fogalmának felülvizsgálatát, ugyanis az nem terjed ki a digitalizált gazdaságra; emlékeztet a Parlament K(Ö)TA-val kapcsolatos álláspontjára, hogy meg kell határozni a virtuális állandó üzleti telephely fogalmát, szem előtt tartva, hogy hol teremődik érték, valamint a fogyasztók által előállított érték és nyereség alapján; hangsúlyozza, hogy az online platformok felhasználói és a digitális szolgáltatások fogyasztói immár a nagymértékben digitalizált vállalkozások értékteremtésének központi elemeivé váltak, nem helyezhetők át ugyanolyan módon a joghatóságon kívül, mint a tőke és a munkaerő, ezért az agresszív adótervezéssel és az adókikerüléssel szembeni hatékony jogorvoslat biztosítása érdekében az új adóügyi kapcsolat meghatározásakor figyelembe kell venni őket;
3. aggodalommal ért egyet azzal, hogy a szóban forgó problémákat túl szűken határozzák meg, ami ahhoz vezethet, hogy csak bizonyos vállalkozások számára alakítanak ki célzott szabályokat; rámutat arra, hogy felül kell vizsgálni a transzferárakat, az állandó üzleti telephelyek meghatározását és a különböző, túl bonyolult adórendszerekből adódó adóztatási hiányosságokat, különös tekintettel a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményekre;
4. hangsúlyozza, hogy a digitális gazdaság megadóztatására vonatkozó új megoldásoknak lehetőleg a nyereséget, nem pedig a bevételeket kellene megadóztatniuk;
5. tudomásul veszi gazdaságaink jelentős fejlődését, amelyet a digitalizáció és a globalizáció okozott; tudomásul veszi a digitalizáció társadalmunkra és gazdaságainkra gyakorolt pozitív hatásait, valamint az adóigazgatás digitalizálásában rejlő nagy lehetőséget, amely eszközként szolgál arra, hogy jobb szolgáltatást nyújtsanak a polgároknak, növeljék az adóhatóságokba vetett bizalmat és javítsák a versenyképességet; sajnálattal veszi tudomásul a globalizáció és a digitalizáció kihívásainak megfelelő kezelésére nem mindig alkalmas nemzetközi adórendszer hiányosságait; felszólít egy méltányos és hatékony adórendszert célzó megállapodásra, miközben tiszteletben kell tartani az adózás terén a nemzeti szuverenitást;
6. az adócsalással és adókikerüléssel szembeni küzdelem érdekében szorgalmazza az adórendszer reformját; hangsúlyozza, hogy az Uniónak és tagállamainak vezető szerepet kell vállalniuk e hiányosságok kezelésében;
7. hangsúlyozza, hogy a multinacionális vállalatokat az adóztatási jogok országok közötti allokációjára vonatkozó igazságos és hatékony képlet alapján kell megadóztatni; emlékeztet a közös összevont társaságiadó-alapról (KÖTA) szóló bizottsági javaslatra;
8. hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell a digitális gazdaság aluladóztatásával; hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a nagymértékben digitalizált multinacionális vállalatok eredendő mobilitását, különösen az értékteremtés szempontjából, és azt, hogy biztosítani kell az adóztatási jogok igazságos elosztását minden olyan ország között, ahol e vállalatok gazdasági tevékenységet folytatnak és értéket teremtenek, beleértve a K+F-et is; megjegyzi, hogy a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyes meglévő megállapodások akadályozhatják az adóztatási jog méltányos elosztását, és kéri ezek naprakésszé tételét; kiemeli a peremterületeken elhelyezkedő kis tagállamok különleges helyzetét;

9. úgy véli, hogy további vizsgálatokat kell végezni a különböző üzleti modellek általános adóterheiről; sajnálja, hogy az adókikerülés nemcsak az állami bevételek beszedésére káros, mivel akadályozza a közszolgáltatásokat, és az átlagpolgárra hárítja át az adóterheket, növelve ezzel az egyenlőtlenségeket, hanem torzító hatással van a piacokra is, mivel hátrányos helyzetbe hozza a vállalkozásokat, különösen a kkv-kat, és akadályokat gördít az új helyi belépők elé; kiemeli, hogy figyelembe kell venni a kkv-k esetleges belépési akadályait, hogy elkerülhető legyen egy olyan digitális ágazat kialakulása, amelyben csak néhány nagy szereplő működik;
10. emlékeztet arra, hogy a digitális vállalkozások adójának tényleges, átlagos mértéke csak 9,5%, szemben a hagyományos üzleti modellekben alkalmazott 23,2%-kal;
11. hangsúlyozza, hogy időközben megugrott a digitalizált szolgáltatások iránti kereslet, mivel a Covid19-válsággal összefüggésben számos feladatot távoli üzemmódban kell elvégezni; megállapítja ezért, hogy az ilyen digitalizált szolgáltatások nyújtói a hagyományos vállalkozásoknál, különösen a kkv-knál kedvezőbb helyzetbe kerültek;
12. rámutat arra, hogy az OECD/G20 „Az adóalap-erőzítővel és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos 1. intézkedés – 2015. évi zárójelentés” című jelentése arra a következtetésre jut, hogy a digitális gazdaság egyre inkább maga lesz a gazdaság; elismeri, hogy a legtöbb gazdasági ágazat gyorsan digitalizálódik, és a jövőben egy olyan adórendszerre lesz szükség, amely nem különíti el a digitális gazdaságot, hanem biztosítja a bevételek igazságos elosztását azokban az országokban, ahol értékteremtés történik;
13. rámutat annak fontosságára, hogy különbséget kell tenni az adózás és a szabályozás szerepe között, és hogy a digitális gazdaságra vonatkozó jövőbeni adópolitikákat nem úgy kell megfogalmazni, hogy orvosolják a digitális gazdaság hiányosságait – például az információ feletti monopolhelyzetből származó díjakat –, hanem ehelyett helyénvalóbb a szabályozási intézkedések bevezetése;

Globális többoldalú megállapodás: az előnyben részesített, de nem az egyedüli előremutató út

14. egy méltányos és hatékony adórendszert célzó nemzetközi megállapodást szorgalmaz; üdvözlí a G20-ak/OECD átfogó keretrendszerén belül kifejtett azon erőfeszítéseket, hogy a nemzetközi adórendszernek a folyamatos nyereségátcsoportosítás és a digitalizált gazdaság kihívásainak kezelésére irányuló többoldalú reformjáról globális konszenzust érjenek el; sajnálja azonban, hogy a megállapodás elfogadása céljából 2020 végére kitűzött határidőt nem tartották be; elismeri, hogy a Covid19-világjárvány okozta késedelmek ellenére előrehaladás történt a javaslatokról folytatott szakértői szintű megbeszélések során, és felszólít arra, hogy inkluzív tárgyalási folyamattal 2021 közepéig mielőbb szülessen megállapodás; felszólítja a tagállamokat, hogy más nemzetközi fórumokon, például az ENSZ-ben is vállaljanak tevéleges szerepet az adóügyi kérdésekben;
15. tudomásul veszi, hogy a G20/OECD átfogó keretrendszerben javasolt kétpilléres megközelítés nem vezet a digitális gazdaság elkülönítéséhez, hanem átfogó megoldást keres az előtte álló új kihívásokra; tudomásul veszi az átfogó keretrendszer tagjai közötti nézetkülönbségeket; úgy véli azonban, hogy mindkét pillért egymás kiegészítésének kell tekinteni, és 2021 közepéig el kell fogadni;

16. kiemeli, hogy a második pillér célja az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos fennmaradó kihívások kezelése, különösen annak biztosításával, hogy a nagy multinacionális – köztük a digitalizált – vállalatok minimális tényleges társaságiadót fizessenek, függetlenül attól, hogy hol találhatók; üdvözlí, hogy a G20-ak és az OECD átfogó keretrendszerére irányuló tárgyalások az Egyesült Államok kormányának közelmúltbeli javaslatai következtében új lendületet kaptak; e javaslatok szerint „erősen ösztönözni kell a nemzeteket arra, hogy csatlakozzanak egy olyan globális megállapodáshoz, amely világszerte minimális adózási szabályokat hajt végre”; megjegyzi, hogy e javaslatok között szerepel a globális alacsonyan adózó mobil jövedelmek (GILTI) minimumadójának 21%-ra történő emelése, valamint egy olyan SHIELD-kulcs (Stopping Harmful Inversions and Ending Low-tax Developments), amely egyenértékű lenne a GILTI mértékével, amennyiben a II. pillérről nem születik globális megállapodás¹; úgy véli, hogy a nyereségátcsoportosítás megakadályozása és a káros adóverseny megelőzése érdekében az adókulcs legkisebb alkalmazható mértékét méltányos és elégséges szinten kell megállapítani;
17. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy gondoskodjon arról, hogy a G20-ak és az OECD-átfogó keretrendszerére irányuló tárgyalások jövőbeli kompromisszumai vegyék figyelembe az EU érdekeit, és kerüljék el a kkv-kat és a polgárokat terhelő összetettség és bürokrácia növekedését;
18. üdvözlí az OECD titkárságának arra irányuló erőfeszítéseit, hogy megoldást találjon arra, hogyan lehet összhangba hozni a jelenlegi nemzetközi adózási szabályainkat a globalizálódó és digitalizálódó gazdasággal; üdvözlí az első pillér szerinti, az új adóügyi kapcsolatra és az új adóztatási jogokra irányuló javaslatot, amely lehetőséget teremtene a multinacionális vállalatok piaci joghatóságokban történő megadóztatására, még akkor is, ha gazdasági tevékenységük alapján fizikailag nincsenek jelen; hangsúlyozza, hogy a felhasználókkal és fogyasztókkal folytatott interakció jelentősen hozzájárul az értékteremtéshez a nagymértékben digitális üzleti modellekben, és ezért azt figyelembe kell venni az adóztatási jogok allokációjakor; megjegyzi, hogy néhány politikai lehetőséget továbbra is globális szinten kell meghatározni;
19. elismeri, hogy az úgynevezett „A. összeg” új adóztatási jogot teremtene a piacot felügyelő joghatóság számára; hangsúlyozza, hogy ezen új adóztatási jogok hatályának ki kell terjednie minden olyan nagy multinacionális nagyvállalatra, amely részt vehet az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos gyakorlatokban, és legalább az automatizált digitális szolgáltatásokra és a fogyasztóorientált vállalkozásokra anélkül, hogy ez további szükségtelen terheket róna a kkv-kra, vagy növelné a felhasználóknak nyújtott szolgáltatások költségét;
20. felszólítja a tagállamokat annak támogatására, hogy a megállapodás biztosítsa, hogy megfelelő mennyiségű nyereséget csoportosítsanak át a piac szerinti joghatóságához, túl kell lépnie a szokásos és nem szokásos nyereség közötti különbségtételre, amely kizárólag mesterséges megkülönböztetéshez vezethet;
21. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy egy túl összetett rendszer valójában lehetőséget teremthet az újonnan elfogadott szabályok kijátszására, és felszólítja az OECD-t és a tárgyaló tagállamokat, hogy törekedjenek egy egyszerű és működőképes megoldás kidolgozására; felszólít az OECD/G20-ak adóalap-erózióval és

¹ The Made In America Tax Plan, 2021, az Egyesült Államok Pénzügyminisztériuma, 12. o.

nyereségátcsoportosítással foglalkozó átfogó keretrendszerének cselekvési terve adminisztratív következményeivel kapcsolatos megállapítások megfontolására;

22. javasolja, hogy a tagállamok által a tárgyalások során képviselt szakpolitikai lehetőségek mérsékeljék az összetettséget; ezért támogatja az új adóztatási jogok hatálya alá tartozó multinacionális vállalatok egyszerűsített adminisztratív folyamatait, tekintettel a tagállamok végrehajtási terheinek könnyítésére is, és figyelembe véve azokat a tagállamokat, amelyek nem érintettek a versenyt torzító adózási megállapodásokban, például az úgynevezett „egyedi megállapodásokban”; úgy véli, hogy helyénvaló lenne a szokásos piaci ár elvének reformja;
23. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy fokozzák az Egyesült Államok új kormányával a digitális adópolitikáról folytatott párbeszédet annak érdekében, hogy a G20-ak és az OECD átfogó keretrendszerére irányuló tárgyalások keretében 2021 júniusa előtt közös megközelítést találjanak; üdvözli az Egyesült Államok új kormányának közelmúltbeli nyilatkozatát, miszerint aktívan újra részt vesz az OECD tárgyalásain, hogy megállapodást érjenek el, és felhagyjanak a „védett adatkikötő” koncepciójával; felhívja a tagállamokat, hogy ellenezzék a „védett adatkikötő” záradékot, amely súlyosan alááshatja a reformtörekvéseket; felszólítja a Bizottságot, hogy a digitalizált gazdaság kihívásainak kezelésére vonatkozóan saját javaslatot terjesszen elő, ha a reform első pillérébe egy „védett adatkikötő” záradékot építenének be; e tekintetben emlékeztet a Bizottság jelentős digitális jelenlétre vonatkozó hosszú távú javaslatára;
24. tudomásul veszi a jogviták megelőzésére és rendezésére irányuló javaslatot, hogy elkerüljék a kettős adóztatást, és növeljék az új szabályok elfogadottságát; hangsúlyozza ez utóbbi mechanizmus fontos szerepét, különösen az új nemzetközi adórendszer életbe lépéséig tartó átmeneti időszakban; hangsúlyozza azonban, hogy az adórendszer kiszámíthatósága leginkább olyan egyszerű, egyértelmű és harmonizált szabályok létrehozásával érhető el, amelyek eleve megelőzik a vitákat; hangsúlyozza, hogy a viták megelőzésére és rendezésére szolgáló mechanizmus nem hozhatja hátrányos helyzetbe a fejlődő országokat;
25. úgy véli, hogy egy nemzetközi megállapodással el kell kerülni az olyan káros kereskedelmi vitákat és megtorlásokat, amelyek potenciálisan negatív hatással lehetnek más gazdasági ágazatokra;
26. felszólítja a Bizottságot, hogy fejezze be saját hatásvizsgálatát az első és a második pillér által a tagállamok bevételeinek beszedésére gyakorolt hatásokról, és tájékoztassa a Tanácsot és a Parlamentet a megállapításairól; felszólítja a Bizottságot, hogy e hatásvizsgálat alapján adjon tanácsot és iránymutatást a tagállamoknak, hogy olyan álláspontokat képviseljenek a tárgyalások során, amelyek védik az Unió érdekeit;
27. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az egységes fellépés érdekében hangolják össze álláspontjukat;

Felhívás azonnali uniós fellépésre

28. úgy véli, hogy mivel a G20-ak/OECD átfogó keretrendszerén belül 2020 októberében nem sikerült megoldást találni, így folytatódik fog a digitalizált gazdaság aluladóztatása; hangsúlyozza, hogy a Covid19-világjárvány rendkívül előnyös volt a digitális, és

elsősorban azon vállalkozások számára, amelyek képesek voltak tevékenységi körük bővítésére, miközben más vállalkozások, nevezetesen a kkv-k veszteségeket szenvedtek el, és ez felgyorsította a digitális gazdaságra való átállást, ezáltal ismételten hangsúlyozza, hogy a digitális gazdaság méltányos hozzájárulásának biztosítása érdekében szükség van a jelenlegi adórendszer megreformálására;

29. kiemeli, hogy a kormányoknak soha nem látott mértékű forrásokat kell beszedniük a Covid19-válság utáni helyreállításhoz, és ezért az aluladózott ágazatokból származó bevételek mozgósítása hozzájárulhat a helyreállítás finanszírozásához;
30. úgy véli, hogy a digitalizált gazdaságból eredő adózási kihívások globális problémák, és a nemzetközi koordináció lehetővé tétele érdekében sürgős megállapodásra van szükség a G20-ak/OECD szintjén; úgy véli, hogy egy átfogó és összehangolt nemzetközi megoldás általában elsőbbséget élvez a potenciális kockázatokat hordozó különféle nemzeti vagy regionális digitális adókkal szemben, és lényegesen nagyobb valószínűséggel kap egyhangú támogatást a Tanácsban;
31. hangsúlyozza, hogy a G20-ak/OECD átfogó keretrendszerén belüli tárgyalások előrehaladásától függetlenül az EU-nak készen kell állnia arra, hogy 2021 végéig megvalósítsa a digitális gazdaság adóztatására irányuló saját javaslatát, különös tekintettel arra, hogy az OECD javaslatai a vállalatoknak csak egy szűk csoportját érintik, és előfordulhat, hogy elégtelennek bizonyulnak; felhívja a Bizottságot, hogy tartsa tiszteletben a költségvetési ügyekben történő együttműködésről szóló, 2020. december 16-i intézményközi megállapodást azzal, hogy 2021 júniusáig beterjeszti a digitális illetékre vonatkozó javaslatait, előre jelezve ugyanakkor, hogy azok összeegyeztethetők-e a G20/OECD átfogó keretrendszerének reformjával, amennyiben megállapodás születik erről; azt ajánlja a Bizottságnak, hogy mutasson be egy ütemtervet, és ennek során vegye figyelembe a különböző forgatókönyveket, különösen azt, hogy 2021 közepéig születik-e megállapodás az OECD szintjén vagy sem;
32. felkéri a Bizottságot, hogy szükséges első lépésként fontolja meg különösen az ideiglenes európai digitális szolgáltatási adó bevezetését; hangsúlyozza, hogy ha az OECD/G20-ak átfogó keretrendszerében nemzetközi megállapodás születik, akkor ezeknek az európai megoldásoknak e megállapodáshoz kell igazodniuk; emlékeztet arra, hogy az európai digitális szolgáltatási adó csak első átmeneti lépésként vehető számításba;
33. felszólítja az EU-t, hogy harmonizált módon hajtsa végre a nemzetközi tárgyalások jövőbeli eredményeit, és felkéri a Bizottságot, hogy tegyen közzé erre irányuló javaslatot;
34. rámutat arra, hogy az OECD-tárgyalások kudarcra további széttöredezettséget okoz a digitális adók terén, ami szintén káros lehet azoknak az európai vállalatoknak, amelyek arra törekednek, hogy üzleti modelljüket más piacokra terjesszék ki; emlékeztet annak fontosságára, hogy az esetleges kereskedelmi háborúk elkerülése érdekében megállapodást érjenek el az OECD szintjén; kiemeli, hogy annak ellenére, hogy az adózás tagállami hatáskörbe tartozik, szoros koordinációra van szükség;
35. hangsúlyozza, hogy az uniós tagállamokban székhellyel rendelkező és az uniós társasági adó alá eső digitális vállalatok hátrányos helyzetben vannak azon külföldi vállalatokkal szemben, amelyek „fizikailag nincsenek jelen” egyik tagállamban sem, és így

elkerülhetik a társasági adó megfizetését az Unióban annak ellenére, hogy európai felhasználókkal működnek; hangsúlyozza, hogy egyenlő versenyfeltételeket kell teremteni a hagyományos és az automatizált és digitalizált szolgáltatások nyújtói és a fogyasztóorientált vállalkozások számára az EU-ban, biztosítva, hogy ez utóbbiakat méltányos adókulcs mellett a nyereség megtermelésének helyén megadóztassák;

36. hangsúlyozza, hogy az európai digitális szolgáltatási adóknak el kell kerülniük a megfelelési költségek szükségtelen növekedését, és olyan egyértelmű meghatározásokat és átlátható rendelkezéseket kell biztosítaniuk, amelyeket egyszerűen be lehet tartani és tartatni, és elősegítik a jog- és szabályozási biztonságot;
37. arányos szabályok elfogadását szorgalmazza annak elkerülése érdekében, hogy ne hozzák hátrányos helyzetbe a kkv-kat, az induló innovatív vállalkozásokat és a vállalkozások digitalizálásában részt vevő vállalatokat; hangsúlyozza, hogy az adópolitika az egyik eszköz lehet az egységes piac versenyképességének ebben a tekintetben történő támogatására; hangsúlyozza, hogy növekedésbarát adópolitikára van szükség, amelynek célja az egységes piac nemzetközi versenyképességének megerősítése;
38. hangsúlyozza, hogy felül kell vizsgálni a meglévő kettős adóztatásra vonatkozó szabályokat annak biztosítása érdekében, hogy az EU-t elhagyó összes nyereséget megadóztassák;
39. megjegyzi, hogy egyes tagállamok sürgős kérdésnek tekintik a nagy digitális vállalkozások megadóztatását, és ezért nemzeti szinten bevezették a digitális szolgáltatási adót; megjegyzi, hogy ezek a nemzeti digitális adók hatással vannak a nemzetközi kereskedelemre és tárgyalásokra; rámutat azonban arra, hogy a nemzeti megoldások egyoldalú bevezetése az egységes piac széttöredezettségének és az egységes piacon belüli adózási bizonytalanságnak a kockázatát hordozzák magukban; hangsúlyozza, hogy a nemzeti intézkedések megsokszorozódása még sürgetőbbé teszi egy összehangolt európai megoldás bevezetését; emlékeztet arra, hogy ezeket a nemzeti intézkedéseket egy hatékony többoldalú megoldás megtalálása esetén fokozatosan meg kell szüntetni;
40. emlékeztet arra, hogy ugyan az adóztatás elsősorban tagállami hatáskörbe tartozik, és azt a nemzeti keretek közötti koherencia biztosítása érdekében a kormányoknak a lehető legnagyobb mértékben az uniós jog közös elveivel összhangban kell gyakorolniuk, lehetővé téve ezáltal a tisztességes versenyt és elkerülve az uniós adóztatási elvek általános koherenciájára gyakorolt negatív hatást;
41. megjegyzi, hogy a Tanács nem értett egyet a Bizottság semelyik kapcsolódó javaslatával sem, azaz a digitális szolgáltatási adóval, a jelentős digitális jelenléttel, illetve a KTA-val és a KÖTA-val; felhívja a tagállamokat, hogy az OECD-tárgyalások kudarca esetén – különösen a COVID-19 válság példátlan körülményeinek fényében –, vizsgálják felül álláspontjukat e javaslatokkal kapcsolatban, illetve vegyék fontolóra azoknak az OECD-megállapodások lehetséges jövőbeli végrehajtásába történő integrálását, és vizsgálják meg a Szerződésekben foglalt valamennyi lehetőséget, amennyiben nem sikerül egyhangú megállapodást elérni;
42. felszólítja a tagállamokat, hogy indítsák el újra a Tanácson belüli magas szintű politikai párbeszédet az egységes piacon alkalmazott digitális adóval kapcsolatos döntés

előkészítése érdekében, függetlenül a nemzetközi tárgyalások eredményétől; felkéri a Tanácsot, hogy az uniós intézmények közötti őszinte együttműködés elvének betartása érdekében történjen előrelépés a Parlament által már elfogadott jogalkotási ügyekben;

43. üdvözi a digitális illetékről szóló, 2021. január 14-i bizottsági bevezető hatásvizsgálatot; megjegyzi, hogy a digitalizáció fokozhatja a termelékenységet és a fogyasztók jólétét, ugyanakkor rendkívül fontos annak biztosítása is, hogy a nagy, nagymértékben digitalizált vállalkozások méltányosan hozzájáruljanak a társadalomhoz; felhívja a Bizottságot, hogy gondosan mérje fel, hogy a digitális tevékenységek, tranzakciók, szolgáltatások vagy vállalatok hatóköre, meghatározása és szegmentálása miként lesz összhangban a globális megoldás megtalálására irányuló nemzetközi erőfeszítésekkel;
44. elismeri a bevezető hatásvizsgálatban említett három adópolitikai lehetőséget:
 - a) a nemzetközi tárgyalásokkal és a kétoldalú adóegyezményekkel összeegyeztethető kiegészítő társasági adó;
 - b) hatékony, nemzetközileg elfogadott megoldás hiányában egy bevételeken alapuló adó, rámutat azonban arra, hogy a digitális adónak lehetőleg a nyereséget kellene megadóztatnia,
 - c) az EU-ban a vállalkozások között lebonyolított digitális tranzakciókra kivetett adó, amely azzal a kockázattal jár, hogy az adófizetés terhe a nagy digitalizált vállalkozásokról az ezekre a szolgáltatásokra támaszkodó kisebb vállalatokra hárul;
45. kéri az egyes lehetőségek által az EU digitális menetrendjére és az egységes piacra gyakorolt hatások részletes értékelését, valamint az esetleges kereskedelmi viták és más gazdasági szereplők részéről történő megtorlások, illetve a más gazdasági ágazatokra gyakorolt esetleges tovaryűrűző hatások részletes értékelését;
46. felszólít arra, hogy a Parlament kapjon nagyobb szerepet az adóztatással kapcsolatos jogalkotási eljárásokban; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a Szerződések nyújtotta összes lehetőséget; ezzel összefüggésben tudomásul veszi az „Úton a hatékonyabb és demokratikusabb uniós adópolitikai döntéshozatal felé” című, 2019. január 15-i közleményében a Bizottság által javasolt, a minősített többségi szavazásra vonatkozó ütemtervet;

Digitális illeték mint új uniós saját forrás

47. üdvözi az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról, valamint az új saját forrásokról és az új saját források bevezetésére irányuló ütemtervről szóló, 2020. december 16-i intézményközi megállapodást¹, összhangban az egyetemesség elvével, és emlékeztet a Bizottság azon jogilag kötelező erejű kötelezettségvállalására, hogy 2021 júniusáig jogalkotási javaslatot terjeszt elő az uniós digitális illetékről mint saját forrásról; kiemeli, hogy a Parlament, a Tanács és a Bizottság jogilag kötelező erejű kötelezettséget vállalt arra,

¹ HL L 433. I, 2020.12.22., 28. o.

hogy késelem nélkül követi az ütemtervben meghatározott lépéseket annak érdekében, hogy azt legkésőbb 2023. január 1-jéig bevezessék;

48. emlékeztet arra, hogy a Parlament nagy többséggel elfogadott számos jelentésben és állásfoglalásban többször is kinyilvánította elkötelezettségét egy uniós digitális illeték mint saját forrás bevezetése mellett¹;
49. hangsúlyozza, hogy az új saját források bevezetésére irányuló ütemtervet is tartalmazó intézményközi megállapodás arra kötelezi a Tanácsot, a Parlamentet és a Bizottságot, hogy visszafordíthatatlanul törekedjenek egy olyan uniós digitális illeték bevezetésére, amely saját forrásként és hosszú távú stabil jövedelemforrásként teljes egészében bekerül a hosszú távú uniós költségvetésbe; hangsúlyozza, hogy függetlenül attól, hogy az alapszabályokat az OECD vagy az EU szintjén határozzák meg, a tagállamokban a digitális gazdaság adóztatásából származó bevételek saját forrássá válhatnak és azzá is kell válniuk; úgy véli, hogy ugyanezt a megközelítést kell követni minden egyéb, az OECD szintjén létrejött megállapodásból származó bevétel esetében is;
50. úgy véli, hogy az uniós digitális illetékből származó bevételek szorosan kapcsolódnának az egységes piac és a „digitális Unió” nyitott határaihoz, ezért az uniós saját források rendkívül megfelelő és valódi alapját képeznék; hangsúlyozza, hogy ha ezt az új közjövédelmet az uniós költségvetésbe irányítanák, az segítene megoldani az adóügyi egyenértékűséghez és a költségvetési koherenciához kapcsolódó számos problémás kérdést;
51. olyan adótervezési és végrehajtási szabályokra szólít fel, amelyek minimálisra csökkentik az uniós polgárokra és fogyasztókra gyakorolt minden gazdasági teher kockázatát; meggyőződése, hogy a digitális illetékből származó bevételeknek az uniós költségvetés saját forrásaivá történő alakítása elősegítené az ilyen költségek egyenlő módon történő elosztását és újraelosztását az uniós tagállamok között;
52. emlékeztet, hogy az egyetemesség elvével összhangban az uniós digitális illetéken és/vagy az OECD szabályain alapuló saját forrásokat hivatalosan nem szabad semmilyen konkrét program vagy alap kiadásaira sem elkülöníteni; emlékeztet, hogy ezek általános jövédelmet jelentenek majd más új saját forrásokkal együtt, amelyek teljes összegének elegendőnek kell lennie legalább a Next Generation EU Helyreállítási Eszköz visszafizetési költségeinek fedezésére; emlékeztet, hogy az új saját forrásokból

¹ Különösen az Európai Unió saját forrásai rendszerének reformjáról szóló, 2018. március 14-i állásfoglalásában (HL C 162., 2019.5.10., 71. o.), a „2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret – A Parlament álláspontja a megállapodás érdekében” című, 2018. november 14-i időközi jelentésében (HL C 363., 2020.10.28., 179. o.), „A 2021 és -2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret és a saját források: ideje megfelelni a polgárok elvárásainak” című, 2019. október 10-i állásfoglalásában (elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0032), az új többéves pénzügyi keretről, a saját forrásokról és a helyreállítási tervről szóló, 2020. május 15-i állásfoglalásában (elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0124), az Európai Tanács 2020. július 17–21-i rendkívüli ülésének következtetéseiről szóló, 2020. július 23-i állásfoglalásában (elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0206) és az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló tanácsi határozat tervezetéről szóló, 2020. szeptember 16-i jogalkotási állásfoglalásában (elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0220).

származó minden olyan bevétel, amely meghaladja a tényleges visszafizetési igényeket, továbbra is általános bevételként fog szolgálni az uniós költségvetés számára;

53. felhívja a figyelmet, hogy az intézményközi megállapodás II. mellékletének G. pontjában foglaltak szerint az intézmények elismerik, hogy az új saját források kosara bevezetésének a többéves pénzügyi keret uniós kiadásainak megfelelő finanszírozását kell támogatnia;
54. fenntartja, hogy az uniós digitális illetékből származó bevétel egy új sajátforrás-kosár részét fogja képezni, amelynek bevételei elegendőek lesznek legalább ahhoz, hogy az uniós költségvetésen keresztül fedezzék a Helyreállítási Eszköz vissza nem térítendő támogatási komponensének jövőbeli visszafizetési költségeit (tőke és kamat), amelyek várhatóan évente átlagosan 15 milliárd EUR-t, 2028 és 2058 között pedig legfeljebb évi 29,25 milliárd EUR-t tesznek ki, elkerülve ugyanakkor az uniós programok kiadásainak csökkentését; megállapítja, hogy a bevétel a becslések szerint több milliárd eurótól több tízmilliárd euróig terjedhet, számos tényezőtől, többek között az adóalap pontos meghatározásától, az adóalanytól, az adózás helyétől, az adó kiszámításától és mértékétől, valamint az érintett ágazatbeli gazdasági növekedés mértékétől függően;
55. kiemeli, hogy az intézményközi megállapodás ütemtervében előirányzott új sajátforrás-kosár – többek között az uniós digitális illeték – bevezetése növelni fogja az EU pénzügyi autonómiáját és azon képességét, hogy megfeleljen az uniós polgárok azon elvárásainak, amelyek az EU olyan stratégiai szakpolitikai célkitűzéseivel kapcsolatosak, mint a méltányos és erős európai egységes piac, a méltányos átálláson alapuló európai zöld megállapodás, a szociális jogok európai pillére és a digitális átalakulás, valamint a nemzeti kiadásokhoz képest nagy hatékonyságnövekedést eredményező uniós hozzáadott érték létrehozása;
56. emlékeztet, hogy az uniós digitális illetékből származó bevételeknek hozzá kell járulniuk a Helyreállítási Eszköz visszafizetéséhez, valamint az uniós programok és alapok kiadásainak finanszírozásához; e tekintetben ismételten megerősíti, hogy a digitális illetékből származó bevételek tagállamok által visszatartott részének szigorúan arányosnak kell lennie az általuk viselt beszédési költségekkel, és nem szabad indokolatlanul hátrányos helyzetbe hoznia az uniós költségvetést;
57. sürgeti a Bizottságot, hogy az uniós digitális illetékre mint saját forrásra vonatkozó jogalkotási javaslatok és a saját forrásokról szóló felülvizsgált határozat előkészítése során építse be a Parlament álláspontját, és felhívja a Tanácsot, hogy az ütemtervvel összhangban mielőbb fogadja el a javaslatot; ösztönzi az intézményeket, hogy mielőbb és konstruktívan kezdjenek „rendszeres párbeszédet” a saját forrásokra vonatkozóan elfogadott ütemtervben előirányozottaknak megfelelően; sürgeti az Európai Tanácsot, hogy támogassa az EU határozott vezető szerepét a méltányosabb adózásra irányuló világméretű törekvésben azáltal, hogy 2021 folyamán gyors és határozott lépéseket tesz a digitális illeték mint saját forrás bevezetésére; üdvözli e tekintetben az Európai Tanács tagjainak 2021. március 25-i nyilatkozatát, amely hangsúlyozza elkötelezettségüket e törekvés iránt;

o

o o

58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.